

Waldorfské časy

Jan Pfeiffer

Čas strávený ve waldorfské škole vnímám jako barevný svět plný vůní voskovek a jemné ovčí vlny, vrzajících parket, papírových hvězd na oknech, které vrhají barevné stíny, a neuvěřitelně zuřivé přestávky.

Podání ruky, úsměv, tak začínalo waldorfské vyučování. Běžná škola je až zoufale neosobní a lidské vztahy se v ní rodí jen ztuha.

Ve waldorfské škole byla člověku ponechána svoboda názoru a vyjádření, dialog mezi učitelem a žákem nebyl ničím zakázaným. V běžné škole to chodí jinak: učitelé si potřebují vytvářet kolem sebe strach – jakýkoli projev nesouhlasu nebo vlastního názoru je tvrdě potlačován.

Ale i čas, který byl dán na pochopení a strávení dané látky byl mnohem příjemnější, učení v normálních školách jako by neustále někam spěchalo a od žáka se většinou požadují strohá fakta a data. Veškerá barevnost a hravost, která by při učení mohla být a ve waldorfské škole je, se zde ztrácí pod hrozbou známek.